

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Ite[m] pro dignitate eiusde[m] fidei, qu[omod]o dictu[m] sit, confidit in ea
cor uiri sui, & spolijs no[n] indigebit reddet ei bonu[m] & no[n] malu[m]
om[n]ibus diebus uitæ suæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

LXXXIII. RUPER. ABBA. DE GLORI. TRINI.

Argumētū li
bri Ecclesiastes

Eccle. 32
leg. Sed qd

Prover. 31.
Mulier fortis
ecclia ē fidei

Quidē fides,
Hebræ. 33.
profertur.

I. Petri. I.

Cōfidit in ea
cor viri sui.

Gene. 18.

Vehementia
dictionis.

quasi per viam istā lucem aliquam intelligentiae deus mihi sparserit, & aliquid iuxta propo-
situm de profundis istis elucidauerim & intrare cupio in cōcionem, ubi concionator sedet
Ecclesiastes, habens coronam spei, scilicet in librum, in quo sedens sapientissimus rex con-
cionatur super iutenes & adolescentes, illud maxime insistens comprobare quod adoles-
centia & voluptas & cuncta hōz instrumenta uaria sint, timor autem domini & obserua-
tio mandatorū eius sit omne esse hominis, quemadmodū dicit in fine eiusdem huius uolu-
minis, Deum time, & mandata eius obserua, hoc est ēm omnis homo. ¶ Si quid agam, te-
net ēm pedem mentis hic in exitu prouerbioꝝ digna laudatio cuiusdam mulieris magna
& memorabilis, que hoc modo incipit. Mulierem fortem quis inueniet? Procul & de ul-
timis finibus precium eius, confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit. Quę nam ro-
go est ista fortis mulier? Scimus quidem, quia sancta ecclia est. Sed q̄rimus adhuc. Quę
causa hic efficit, q̄ tot seculis generationes, tot hominum sive animatum multitudines di-
cantur una mulier, & una sit ex omnibus ecclia, deum habens virum, cuius cor confidat
in ea? Quid (inquam) est illud, per quod istud efficitur, nisi una fides? Deniqꝫ sicut in Eccl
siaste dictum est, & supra meminimus, deū time, & mandata eius obserua, hoc est omnis ho-
mo: ita recte dicas, unam fidē catholicam tene, hoc est ēm omnis ecclia. Sic ergo hic le-
gamus et intelligamus laudationem fortis mulieris, ut ueraciter laudationem fidei, quia
nimirum secundū fidem universa ecclia (sicut iam dictū est) una mulier dicitur, et vir e-
ius, qui laudat eam, cuius cor in ea confidit, ipse est dominus deus. Quis hoc inueniet? De-
nīqꝫ eccliam toto orbe, diffusam nemo est qui non inueniat, nisi talis sit, qui oculos clau-
dat ne uideat; fidei autē secretū pauci sunt qui inueniant, nec ēm aliter inuenitur uel agnos-
citur, nisi per spiritum sanctū. Propterea dixit, quis inueniet? et protinus nobis dignam ad
mirationem facere uolens, ait, Procul et de ultimis finibus precium eius. Hoc intelligens
Paulus aplūs, dixit. ¶ Est autem fides sperandarum substantia rerum, argumentum nō ap-
parentium. O q̄ procul est substantia hæc, de q̄ ultimis finibus argumentum hoc profi-
ciscitur, quod nō appetet neqꝫ uidetur, tam multis interiacentibus montibus sive collibus
eorum quę uidentur, Exempli gratia. Patres inlyti, Abraham, Isaac et Iacob, et qui orti
sunt ex illis (ait apostolus) tanquā sydera cceli in multitudine, et sicut harena quę est ad os-
ram maris innumerabilis, iuxta fidem defuncti sunt omnes, nō acceptis recompensationibꝫ,
sed à lōge eas aspicientes, et salutantes, et cōfitentes, qui à pegrini et hospites sunt super ter-
rā. ¶ Nobis quoqꝫ, qui pro tempore quidem uiciniores rei sumus, sed tamē rem ipsam nō
dum uideremus, Petrus aplūs loquitur. Inueniamini in laudem et gloriam et honorem in re
uelatione Iesu Christi, quę quā non uideritis, diligitis: in quę nunc quoqꝫ nō uidentes, cre-
ditis, credentes autē exultatis. O igitur q̄ procul (ut iam dictum est) et de q̄ ultimis finibus
precium mulieris huius, præciositas ecclie huius, fides operatricis huius, aspicientis nō
ea quę uidentur, sed ea quę non uidentur.

¶ Item pro dignitate eiusdem fidei, quomodo dictum sit, confidit in ea cor viri sui
& spolijs non indigebit, reddet ei bonū & non malū omnibus diebus vite sue. VI

 Vid proinde illis Qualem meretur gloriam in cōspectu dei ait. Confidit in ea
cor viri sui, et spolijs non indigebit. Manifeste dictum, uenerabiliter audiendū
Deus excelsus et immensus vir est coniugis huius scilicet fidei, et in ea cor eius
confidit. Quomodo confidit? Eo nimirum modo, ut secreta sua non dubitet
ostendere huic. Plus dicam secundum autoritatem scripturæ, quia secreta sua non potest
abscōdere huic. Sic em locutus est ad Abraham, in quo inuenierat fortem mulierem istam
fidem istam. Num celare potero Abraham quę gesturus sum? Scio em q̄ præcepturus
sit filiis suis et domui sua post se, ut custodiant uia dñi. Magna cōfidentia tanti viri pro cō-
stantia cōstantissimæ cōiugis, ut ei secreta sua celare nō possit. ¶ Sed cōsyderemus adhuc
vehementia dictionis, qā nō dixit, cōfidit in ea vir suus, sed cōfidit in ea cor viri sui. Deniqꝫ
utiliter perpēdit dilectio hæc, maxime, si non ignores ubi, quando, et quali factō sente-
tia talis comprobata sit. Et em quidem in omnibus sanctis patriarchis et prophetis hoc ex-
perta est fides, quod deus vir suus in ea consideret: ostendit em illi secreta sua, quę etiā
per os eorum et elocuta est sapienter, et signauit prudenter et fortiter. Sed est locus et uit
tempus

ET PROCESSIONE SAN. SP. LIB. VII. LXXXV

tempus, de de quo ueraciter dicas, nō solum ita cōfidit in ea uir suus, uerū quod uerū hemen
tius sonat, & profundius penetrat intima mentis) confidit in ea cor uiri sui. ¶ Vbi nā hoc
inuenis? Profecto in anima sancte Mariæ uirginis. Ibi fides experta est, quod de semetipā
hic audiuit, confidit in ea cor uiri sui eternū ibi uir suus ei cor suū aperuit. Quali apertione?
Plane magna & ineffabili, ut faceret in ea coruiri huius illud, quod prædixerat per os Da-
uid: Erucauit cor meū uerbū bonū, dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribā
uelociter scribentis. Ita cor suū illi aperuit, ut ipsam substantiam uerbi æterni, in corde suo
conceptis de corde suo ante secula geniti, mitteret in mentē & in uter uirginis ualde fidelis
que per ipsam fidē, de qua nunc sermo est, tanta diuina mysteria, angelo narrante, conces-
pit, id ēm castis uisceribus suscepit, & bñdicta in æternū deū nobis & hominē. ¶ O igi-
tur sancta fides, quam uerus de te sermo hic, confidit in ea cor uiri sui, & spolijs non indige-
bit. Quibus uel qualibus spolijs, nisi eloqujs domini, eloqujs uiri sui? Sic enim per os Da-
uid ipsa dicebat: Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit spolia multa. Ergo spol-
ij non indigebit, id est, sua eloquia uir tam familiaris intelligibilia facit cognitā sibi fidei,
certus de eo quod protinus sequitur. ¶ Reddet ei bonum, & non malum, om̄ibus diebus
uitæ suæ. Non est enim hæc, sicut illa superius, infamata mulier stulta & clamosa, plenaq;
illecebris, & nihil omnino sciens, mulier (inquam) non fortis, immo contraria fortis mulies-
ti huic. Est enim impia heres, & ipsa reddidit sicut ludaica perfidia, siue synagoga Sata-
na) malum & non bonū, om̄ibus diebus uitæ suæ: semper em ueritati resistit dura ceruice.
¶ Quod vel quale bonum reddat fides siue ecclesia fidelis, ut merito confidat in
ea cor uiri sui, secundum alphabetum hebraicum, cuius singulæ literæ singulis ver-
sibus prefiguntur.

Caput .VII.

 V uod uel quale bonum reddidit siue reddit fides siue Ecclesia fidelis, ut merito
confidat in ea cor uiri sui: Interrogemus hoc alphabeticum Hebraicum, cu-
ius singulæ literæ singulis versibus præfixæ sunt. Aleph, Beth, Gimel, De-
leth, He, Vau, Zai, Heth, Teth, Ioth, Caph, Lamech, Mem, Num, Samech,
Ain, Phe, Zade, Coph, Res, Sin, Tau. Iste sunt uigintiduæ literæ Hebraicæ, quibus apud
eos om̄is scriptura contexta est. ¶ Quid ergo per hoc nobis innuitur, quod singulæ literæ
singulis præfixæ sunt sententijs, nisi quia om̄is scriptura diuinitas inspirata, bonū est opus
mulieris huius fortis, opus fidei quod uiro suo reddidit. Non em abscqratione, sed pro mas-
gnæ rationis significatione, præscribuntur & in quibusdam Psalmis, & in Hieremias lame-
tationibus, & in ofone eius, & in isto quoq; fine Proverbioz Salomonis, singulæ nomina
literarum singulis sententijs. Quam uidelicet rationem promptum est agnoscere ex ipsorum
nominum interpretationibus, quas interpretatus est uir illustris beatus Hieronymus, He-
braicæ linguae peritus. Interpretatur quippe Aleph, doctrina: Beth, domus: Gimel, pleni-
tudo: Deleth, tabularum: He, ista: Vau, &: Zai, hec: Heth, uita: Teth, bonum: Ioth, pricipiū
Caph, manus: Lamech, cor: Mem, ex ipsis: Num, æternum: Samech, adiutorium: Ain,
fōs: Phe, os, nō ab osse, l3 ab ore: Zade, iustitia: Coph, uocatio: Res, caput: Sin, dētest: Tau,
signa. ¶ Huiusc interpretatiois directam primo literaturam ponamus, & deinde eiusdem
literaturæ secundū sensum, qui in ipsa est, constructionē faciamus. Doctrina domus, plenitudo
tudo tabularum. Ista & hæc uita bonū principium manus cordis. Ex ipsis æternum adiuto-
rium, fons oris iustitiae, uocatio capitis, dentium signa. ¶ Hæc est litera, quæ hoc modo con-
struitur. Sancta scriptura, quæ est opus fidei, opus bonum, quod catholica fides uiro suo
deo reddidit; ipsa est doctrina domus, doctrina Ecclesiae, quæ domus dei est. Ipsa est plenitudo
tudo tabularum, plenitudo legis, id est decem præceptorum, quæ in tabulis lapideis digi-
to dei scripta sunt. Ista plenitudo & hæc doctrina, quid sunt nisi uita? Sermo dei enim est,
in quo uiuit homo, quemadmodum dicit: Non in solo pane uiuit homo, sed in om̄i uerbo
quod procedit ex ore dei. Ergo uita & bonum principium: subaudit uita æternæ. Hic
enim, principium est uita in scriptura sacra, ut uideamus & ambulemus per fidem: non au-
tem consummatio, ut iam uideamus facie ad faciem. Manus cordis, id est, operatio sancte
meditationis, hæc doctrina domus, hæc plenitudo legis. Ex ipsis æternum adiutorium.
Quid isto uerius? Hic enim per sacram scripturam discimus, quod in æternum sciamus.

H Fons

Fides Mariae
maxima

Psalmi, 44.

addit genit
it.

Spolijs nō in-
digebit.

Psalmi, 118.

Proverbio, 3.

Hæc eis redi-
dit malum &

non bonum.

Proverb., 9.

Apo., 2.

Alphabetum
Hebraicum

Cur in gbuſ
dam psalmis
& orationib⁹
preponuntur
literæ Hebrai-
cæ.

Interpretatio
literarum He-
braicarum

Sacra scriptu-
ra literarū ista
rū interpretatōe
pulchre
commenda. Deut. 8

1. Cor. 13